Lietas Nr. 108000716
Lietas arhīva Nr. 1-0007-16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Alūksnē 2016.gada 5.februārī

Alūksnes rajona tiesas
tiesnese A.Strupule
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. B/ sūdzībā par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Alūksnes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka 2015.gada 22.decembra lēmumu Nr./numurs/ "Par pārsūdzēto lēmumu".

Aprakstošā daļa

2015.gada 30.oktobrī Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Alūksnes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākā inspektore Valsts amatpersona sastādījusi Administratīvā pārkāpuma protokolu /numurs/ par to, ka /datums/pulksten 15.42 savā darba vietā - /adrese/ , /nosaukums/ /pers. B/ pārdeva vienu paciņu tabakas izstrādājumu "Chesterfield Blue" par 1,55 EUR nepilngadīgajam /pers.C/ (dzim. /dzimšanas gads/), tādējādi pārkāpjot LR 18.12.96.gada likuma "Par tabakas izstrādājumu realizācijas, reklāmas un lietošanas ierobežošanu" 7.panta 3.daļas prasības.

Šādas /pers.B/ darbības kvalificētas kā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 155.panta 3.daļā paredzētais pārkāpums.

Ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Alūksnes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākās inspektores Valsts amatpersona 2015.gada 16.novembra lēmumu šajā administratīvā pārkāpuma lietā /pers. B/ uzlikts naudas sods 280,00 EUR (divi simti astoņdesmit *euro*) apmērā.

2015.gada 27.novembrī /pers. B/ minēto lēmumu pārsūdzējusi Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Alūksnes iecirkņa priekšniekam.

Ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Alūksnes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka 2015.gada 22.decembra lēmumu Nr./numurs/ "Par pārsūdzēto lēmumu" atstāts negrozīts Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Alūksnes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākās inspektores Valsts amatpersona 2015.gada 16.novembra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr./numurs/ , bet /pers. B/ sūdzība noraidīta.

Augstāka iestāde šajā lēmumā konstatējusi, ka iesniedzēja sūdzībā norādījusi, ka viņas teiktais, ka persona, kurai /datums/ . pārdevusi cigaretes, izskatījusies pilngadīga un viņai nebijis šaubu par personas pilngadību, neticis analizēts likuma "Par tabakas izstrādājumu realizācijas, reklāmas un lietošanas ierobežošanu" 7.panta 3.^{2}daļas kontekstā. Viņai neradušās šaubas, ka persona nav pilngadīga, kādēļ arī cigaretes pārdevusi personai, kura vizuāli izskatījusies pilngadīga. Viņai nebijis šaubu par personas pilngadību, kā arī normatīvais regulējums nosakot, ka šaubu gadījumā pēc tirdzniecības darbinieka pieprasījuma pircējs apliecina savu vecumu, uzrādot personas apliecinošu dokumentu.

Augstāka iestāde atsaukusies uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta noteikumiem, ka augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Tāpat augstāka iestāde izanalizējusi likuma "Par tabakas izstrādājumu realizācijas, reklāmas un lietošanas ierobežošanu" 7.panta trešās daļas un 7.panta 3.^{2}daļas noteikumus kopsakarā ar tiesu praksi, kad veikta tiesvedība līdzīgos gadījumos. Tādējādi, augstāka iestāde secinājusi, ka normatīvo aktu normas nesaista aizliegumu pārdot tabakas izstrādājumus nepilngadīgām perosnām ar pārdevējas subjektīvo viedokli par pircēja vecumu. Administratīvā pārkāpuma lietā nav nozīmes apstāklim, ka pārdevējai vizuāli novērtējot pircēja izskatu, neradās šaubas par pircēja pilngadību. Likumā ir precīzi noteikts, ka pārdevējas pienākums šādos gadījumos ir pārliecināties par pircēja patieso vecumu, pieprasot uzrādīt personas vecumu apliecinošu dokumentu, nevis vērtēt pircēja vizuālo izskatu – šim apstāklim pie pārkāpuma konstatēšanas nav nozīmes.

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un tur fiksētos apstākļus, augstāka iestāde uzskatījusi, ka ir noskaidroti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantā minētie apstākļi.

Augstāka iestāde arī norādījusi lēmumā, ka sods par administratīvo pārkāpumu uzlikts ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpējas personība, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Ņemot vērā iepriekš minēto un pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas novērtējot pierādījumus un administratīvās lietas materiālus, iestāde uzskata, ka /pers. B/ administratīvā pārkāpuma fakts ir konstatēts un 2015.gada 16.novembra pieņemtais lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr./numurs/ ir pamatots.

2016.gada 11.janvārī Alūksnes rajona tiesā no Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Alūksnes iecirkņa saņemta /pers. B/ 08.01.2016. sūdzība par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Alūksnes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka 2015.gada 22.decembra lēmumu Nr./numurs/ "Par pārsūdzēto lēmumu", kurā lūgts tiesu izskatīt viņas sūdzību.

Sūdzībā tiesai norādīts, ka /pers. B/ uzskatā viņa saukta pie administratīvās atbildības pilnībā neizvērtējot likuma "Par tabakas izstrādājumu realizācijas, reklāmas un lietošanas ierobežošanu" normas. Konkrēti 7.panta 3.^{2}daļas kontekstā, kas nosakot, ka tabakas izstrādājumu un augu smēķēšanas produktus aizliegts pārdot personām, par kuru vecumu mazumtirgotājam ir pamatotas šaubas un kuras pēc mazumtirgotāja pieprasījuma neuzrāda personu apliecinošu dokumentu, kas apliecina šo personu vecumu.

/pers. B/ norādījusi, ka viņa vēlreiz apliecinot, ka persona, kurai pārdevusi cigaretes, izskatījusies pilngadīga, pat ne 18 gadus veca, bet vecāka (apmēram 20 gadi), liela auguma un, kā izrādījies, persona ir dzimusi 1997.gadā, tātad pilnīgi iespējams, ka drīz pēc notikuma tā bijusi pilngadīga. Par personas dzimšanas gadu viņa uzzinājusi tikai saņemot 22.12.2015. lēmumu, jo viņai saņemtajos dokumentos – lietas materiālos, tas bijis dzēsts.

Sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka, izpildot likuma prasības, viņai kā pārdevējai tikušas dotas tiesības likuma ietvaros vizuāli noteikt pircēja vecumu, tas arī noticis un pilnīgi atbilstot likuma normai, kas liekot personu apliecinošu dokumentu pieprasīt tikai šaubu gadījumā.

Par lietas izskatīšanu rakstveida procesā lietas dalībniekiem paziņots. Tiesneša noteiktajā terminā lietas dalībnieki nav iesnieguši paskaidrojumus, nav pieteikuši noraidījumu, nav lūguši izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī nav pieteikuši citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus.

Motīvu daļa

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta sestā daļa noteic, ka tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt tiesas sēdē. Tādējādi, tiesai ir tiesība pārbaudīt tikai tos pierādījumus, kas tiesai ir iesniegti.

Tiesnese konstatē, ka tiesai ir iesniegta /pers. B/ sūdzība, kā arī /pers. B/ administratīvā pārkāpuma lietas Nr./numurs/ materiālu kopijas.

Lietā pastāv strīds, vai, saucot /pers. B/ pie administratīvās atbildības, ir izvērtētas likuma "Par tabakas izstrādājumu realizācijas, reklāmas un lietošanas ierobežošanu" normas, konkrēti 7.panta 3.^{2}daļas kontekstā.

Tiesnese ievēro, ka /pers. B/ administratīvais sods piemērots par likuma "Par tabakas izstrādājumu realizācijas, reklāmas un lietošanas ierobežošanu" 7.panta trešās daļas pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 155.panta trešajā daļā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmajā daļā noteikts, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

No Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 11.panta izriet, ka administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības arī tad, ja persona, kas to izdarījusi, nav paredzējusi kaitīgo seku iestāšanās iespēju, kaut gan tai vajadzēja un tā varēja tās paredzēt.

Tiesnese uzskata, ka nav pamatots sūdzības iesniedzējas iebildums par to, ka nav izvērtētas likuma "Par tabakas izstrādājumu realizācijas, reklāmas un lietošanas ierobežošanu" normas, konkrēti 7.panta 3.^{2}daļas kontekstā. No Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Alūksnes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka 2015.gada 22.decembra lēmuma redzams, ka augstākā iestādē tas ir vērtēts, izdarītas arī atsauces uz līdzīgiem secinājumiem tiesu spriedumos.

No lietai pievienotās policijas vecākās inspektores 30.10.2015. ziņojuma kopijas redzams, ka kotrolpirkumi 30.10.2015. veikti 16 tirdzniecības vietās un 14 vietās pārdevējiem ir radušās šaubas par pircēja vecumu, pēc kā ticis pieprasīts uzrādīt personu apliecinošu dokumentu. Tikai 2 vietās, tai skaitā, pārdevēja /pers. B/ pārdevusi tabakas izstrādājumu šai nepilngadīgajai personai, neizpildot pienākumu pieprasīt, lai persona uzrāda personu apliecinošu dokumentu. Līdz ar to tiesnese secina, ka /pers. B/ savā subjektīvajā viedoklī ir kļūdījusies, par cik vairumam pārdevēju persona tomēr nav izskatījusies pilngadīga.

Arī tiesnese uzskata, ja /pers. B/ kā pārdevēja nepārliecinājās par tabakas izstrādājumu pircēja vecumu, tad viņai bija jāapzinās, ka tiek pieļauta iespējama administratīvā pārkāpuma izdarīšana.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13}panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesnese atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi un lēmumā sniegtais pamatojums ir pietiekams.

Līdz ar to tiesnese pievienojas iestādes lēmuma motivācijai un izvērstāks argumentu izklāsts par sūdzībā norādītajiem apstākļiem nav nepieciešams.

Tiesnese secina, ka iestādes lēmums atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}, 289.^{17}, 289.^{18} pantu, tiesnese

nosprieda

Atstāt negrozītu Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Alūksnes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka 2015.gada 22.decembra lēmumu Nr./numurs/ "Par pārsūdzēto lēmumu", bet /pers. B/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no paziņošanas dienas var pārsūdzēt (noprotestēt) Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību (protestu) Alūksnes rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un parakstīts 2016.gada 5.februārī, pieejams tiesas kancelejā.

Tiesnese A.Strupule